

Farní listy V/2011

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí

4. 9. 2011 – 23. neděle v mezidobí

Neprodejné. Děkujeme za všechny vaše dobrovolné příspěvky

Duchovní slovo

Proč je tak živá mariánská úcta? Odkud se bere ten náš tak blízký vztah k Panně Marii?

Možná podvědomě toužíme po mateřské lásce? Ježíš nám zjevil Boha jako nejlepšího Otce, a my jako bychom chtěli říci: potřebujeme ještě Matku! Jenomže to vysvětlení asi není nejlepší: zapomínáme přitom, že ta Boží láska obsahuje všechno – lásku otce a matky. V té lásce nic nechybí a nikdo ji nemusí nějak doplňovat nebo nahrazovat.

Falešná je ta zbožnost a mariánská úcta, která vidí v Panně Marii záchránkyni, která zdržuje Boží hněv. Když si představujeme, že Panna Maria nás miluje více a rozumí nám lépe než sám Bůh, tak to znamená, že odmítáme i to, co ona řekla o sobě: jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova. Tím ji prostě křivdíme.

Ale možná je jiný důvod našeho blízkého vztahu k Matce Ježíše Krista. Když slyšíme náročné evangelium, když bereme vážně Boží slovo, chceme vidět příklad člověka, který nám ukazuje, jak Boží vůli můžeme naplňovat. Chceme vidět člověka, stejného jako my, který umí ve svém normálním životě žít podle Božího slova. Člověka, který nás svým životem může přesvědčit, že poslušnost Boží vůli opravdu přináší štěstí.

Tak Panna Maria už není ta, která nás před Bohem chrání, ale ta, která nás k Bohu vede. Není ta, která mění Boží výroky, ale vyprošuje nám otevřenost našeho srdce, abychom ty Boží výroky uměli přijmout. Nenahrazuje Boha, ale přibližuje nás k němu, pomáhá nám vidět jeho pravou tvář.

Liturgie slova 23. neděle v mezidobí staví na první místo lásku k bližnímu. Můžeme říci: nic nového, to slyšíme pořád. Mohli bychom říci, že není na tom nic výjimečného, protože po lásce touží všichni – nejen křesťané. Všichni by byli určitě rádi, kdyby lidé žili ve vzájemné lásce.

Ale Ježíš říká něco, co dnes vůbec populární není, co není samozřejmé pro všechny. Říká, že k té lásce patří také napomínání neboli kárání.

Vidíš, že tvůj bratr zhřešil, napomeň ho. Proč? Proto, že jsi lepší? Proto, že jsi soudce? Nikoliv. Proto, že ti na něm záleží. Proto, že jde o záchranu jeho duše.

Je to jeden z těch prvků, které dnešní svět spíše odmítá. Vrcholem lásky pro současného člověka je tolerance – v tom také tolerance vůči zlu. Ať si každý žije, jak myslí – jeho věc – říkáme.

Evangelium nikde nemluví o toleranci, která se snadno může proměnit v lhostejnost a sobectví. Co je snadnější: nechat každého být nebo napomenout, upozornit na chybu, pomoci se změnit?

Evangelium mluví o třech stupních napomínání – mezi čtyřma očima, s jediným svědkem a před církví. Pomluva a kritizování nejsou naplněním toho příkazu evangelia. Ze zkušenosti však víme, že právě to je nejjednodušší.

Ježíš neslabil, že všichni poslouchají a přijmou napomínání. Vždy budou ti, kteří se s evangeliem neztotožní. Nejsme proto, abychom je odsuzovali. Ale se sv. Pavlem musíme říci: běda mi, kdybych nehlásal evangelium. Běda mi, kdybych změnil v něm jedno nejmenší písmenko.

Milí čtenáři,

tak nám pomalu končí léto, které by se dalo říci začalo až po Chodských slavnostech, kdy jsme si jeden týden užívali teplot, za něž by se nestyděla ani přímořská letoviska.

Co se událo v uplynulých měsících v naší farnosti, najdete na dalších stránkách. Co se nám žel nepodařilo je sehnat pro toto vydání fotografii takřka historického významu - před čtyřmi lety v rozhovoru pro Katolický týdeník P. Gierga na otázku, zda-li měl na sobě již chodský kroj odpověděl: "Musím přiznat, že obléknout chodský kroj jsem si ještě netroufl. To je tak trochu jako s klerikou a kolárkem – ty si taky nemůže obléknout každý. Prozradím ale, že mi farníci slíbili, že když tu s nimi prožiju deset let, tak mi nechají kroj ušít." A právě o letošní Vavřínecké pouti to bylo deset let, co slouží P. Gierga v Domažlicích. A jak farníci slíbili, tak skutečně kroj dostal a byl z něj Chod jak víno. Nicméně do této chvíle se nám nepodařilo fotografii sehnat, takže pokud byste ji někdo měl či věděl, jak se k ní dostat, dejte nám vědět na náš mail farni.listy - no věřte nebo ne, právě mi pípla esemeska z týdeníku Nové Domažlicko, že fotografii pošlou, jakmile zprovozní počítač, takže si užijeme trochu toho stresíku, který normálně u tiskoviny s často více než měsíční periodou nebývá - stihne fotografie dorazit před termínem, kdy je nutné odeslat Farní listy do tiskárny nebo ne? Když nalistujete stranu tři, uvidíte, zda-li fotografie stihla dorazit či nikoliv. Pokud nedorazí, tak ji určitě použijeme v příštím vydání.

V lokálním významu byla hlavní událostí léta Vavřínecká pouť, v tom celosvětovém setkání mládeže v Madridu, kam se vypravilo i několik našich farníků. Fotografie z cesty i z místa naleznete na straně 5.

A když jsme u těch poutí, tak šťastnou cestu všem, kteří vyrážejí do San Giovanni Rotondo ke sv. Otcovi Piovi!

P. Miroslaw Gierga

Petr Vondraš